

Kettinkisafari

Lapin riutuvalle matkailuelinkeinolle on lopultakin keksitty kunnollinen piristysruiske. Se on tietysti tämä uusi hieno ohjelmapalvelu, kettinkisafari.

Idea on nerokkuudessaan hämmästyttävän yksinkertainen, joten on ihme, ettei sitä ole aiemmin keksitty: ajoitetaan vain Lapin vähät työt etelän lomien ajaksi, niin kyllä riittää turisteja makoilemaan työkoneiden eteen enemmän kuin konsanaan korpihotelleihin.

Kenties idean hyödyntämistä on tähän asti hidastanut se, että kettinkituristien ostovoimaa on aliarvioitu. On luultu, etteivät he hyödytä paikallista elinkeinoelämää, koska he asuvat puissa, metsässä tai putkassa ja syövät omia itujaan.

Tämä on harhakäsitys. Esimerkiksi Jerisjärven tietyömaalle saapuneesta väestä arviolta vain kymmenesosa on näitä omavaraisia metsäturisteja. Loput ovat hyvätuloisia toimittajia ja television kuvausryhmiä.

Tiedotusväkihän on Lapin matkailulle sellainen lottopotti, että normaalioloissa heitä suorastaan kutsutaan ja kestitään. Tällä kertaa heidätkin voidaan kirjata suoraksi tuloksi eikä markkinointibudjettiin, sillä nyt he käyttävät paikkakunnan palveluja tunnetusti persoon tapaansa työnantajansa piikkiin. Kaiken lisäksi he puffaavat paikkakuntaa laajasti ja laveasti valtakunnallisissa välineissä vaatimatta edes kuksaa muistoksi.

Sitä paitsi, eihän lappilaisten tarvitse jäädä osattomiksi myöskään kulutusvammaisista luontoaktivisteista, sillä he tekevät aina sen verran jäynää, että heille voidaan läiskäistä muutaman sadan markan sakko kullekin ja samalla saadaan vajaakäyttöiset poliisiputkat matkailuelinkeinon palvelukseen. Jos päästään sakottamaan vaikka 500 markaakin päivässä, tuotto vastaa suunnilleen normaalituristin kulutusta.

Kunnille kettinkimatkailu on edullisempi investointi kuin kalliin rinnekaluston hankinta. Yleensä jo parilla katerpillarilla pystytään takaamaan sesonkiaikojen turistivirta, ja muutamalla lisäkoneella päästään ympärivuotiseen toimintaan. Tuotto vain paranee, jos työkoneen kopista myydään makkaroita seisonta-aikoina.

E erityisen suositeltavia kettinkisafarit ovat sen vuoksi, että ne sopivat luontaisesti Lappiin. Siellähän ei enää ole juuri muita luonnonvaroja kuin suojelualueita, joten tällä tavalla ne lopultakin saadaan tuottavaan käyttöön.

Kuntien ei pidä kuitenkaan sortua suomalaiseen perisyntiin, toinen toisensa matkimiseen. Puistoa leikkaava tie on oiva keksintö, muttei sellaista kannata rakentaa joka paikkaan. Aivan yhtä hyviä kohteita ovat esimerkiksi sorakuopat, lentokentät, pysäköintialueet tai tornitalot.

Saattaapa olla, että hieman hännämällä lähivuosina saadaan Lappiin laumoittain väkeä estämään myös halonhakkuuta, poronhoitoa ja joikaamista.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)